

פרשת נח

דור הפלגה

(בבלי סנהדרין ק"ז: ק"ט.)

משנה - דור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא,
שנאמר: "ויפץ ה' אותם משם על פני כל הארץ"
וכתיב: "ומשם הפיצם", ויפץ ה' אותם - בעוה"ז,
ומשם הפיצם ה' - לעולם הבא..

- .. א"ר ירמיה בר אלעזר נחלקו לגי כיתות
אחת אומרת: נעלה ונשב שם.
ואחת אומרת: נעלה ונעבוד עבודת כוכבים.
ואחת אומרת: נעלה ונעשה מלחמה.

זו שאומרת 'נעלה ונשב שם' - הפיצם ה'.
וזו שאומרת 'נעלה ונעשה מלחמה' - נעשו קופים ורוחות..
וזו שאומרת 'נעלה ונעבוד עבודת כוכבים' -
"כי שם בלל ה' שפת כל הארץ"..
מגדל בבל

מגדל בבל

פיטר ברויגל (האב)

צייר פלמי 1525-1569

אחד מהשיאים של סגנון הרנסאנס הצפוני
שבולטת בו הגרנדיוזיות והדרמטיות.

שיעור פרשת השבוע: גילי זיוון

שבת פרשת נח		ימי החול	
הדלקת נרות	17:58	זמן תפילין/טלית	05:54←05:50
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"כ)	08:30
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:36←09:34
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה	13:30	מנחה וערבית	18:00
לימוד הורים וילדים	17:15	שקיעה	18:10←18:17
צאת השבת	18:52	ערבית	20:10

שבת
שלום

חודש חשוון, על פי המניין המקראי המתחיל בניסן, הוא 'החודש השמיני'. בתנ"ך, מופיע פעם אחת ויחידה שם נוסף לחודש השמיני - "ירח בול", בו הושלם בניין בית המקדש שבנה המלך שלמה: **"וּבְשָׁנָה הָאַחַת עָשָׂרָה בְּיָרֵחַ בּוֹל הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבֵּית.."** (מלכים א', ו'-ל"ח).

בתקופת "שבי ציון", בה עלו הגולים מבבל לארץ ישראל, קיבל החודש 'השמיני' שנשא עד אז קוד מספרי עברי, שם חדש בבלי שהושאל מהשפה האכדית: "מרחשוון" ופרושו - השמיני. עם הזמן הקידומת של 'מר' נשלל ממנו ונשארו עם "חשוון". בהמשך, מקומו התקבע כחודש השני בלוח השנה העברי.

בימי 'בית שני' בנוסף לחגיגות המים שנערכו במהלך ימי הסוכות ('שמחת בית השואבה' ו'ניסוך המים'), התפללו ב'שמיני עצרת' על גשמי החורף 'ותן טל ומטר לברכה' ב'ז' חשוון שבועיים לאחר חג הסוכות, כמתואר במשנה במסכת "תענית" (א-ג): **".. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: בְּשַׁבָּעָה בּוֹ חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם אַחֵר הַחַג כְּדִי שְׂיִגִיעַ אַחֲרוֹן שְׁבִיעֶיֶרְאֵל לְנֹהַר פָּרָת" - יבש כמובן..**

על פי הלוח העברי, את פרשת נח נקרא תמיד בשבת הראשונה של חודש חשוון. בתלמוד הבבלי, מסכת ראש השנה (י"א), מתנהל ויכוח בין ר' יהושע ור' אליעזר על פירוש הפסוקים המתארים את תחילת המבול: "בחודש השני בשבעה ועשרים יום לחודש" (זי-י"א) וכתוצאה מכך, את סיומו של המבול (בפסוקים ח'-י"ד). האם הוא התחיל בחשוון – עונת הסתיו, על פי שיטת רבי אליעזר, או באייר - בעיצומו של האביב, על פי ר' יהושע. נתקבלה דעתו ר' אליעזר – חשוון, עונת הסתיו.

פרשנים וחוקרי מקרא (ביניהם פרופ' מ.ד. קאסוטו), לומדים מהפסוק: **"עַד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקָר וְחֹם וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ" (ח' כ"ב)** שלאחר המבול הקב"ה מקבע מחדש את ההתחדשות בעולם. ארבע עונות השנה שנבראו על ידו כסדרי בראשית והתבטלו במהלך שנת המבול – חזרו שוב למסלולם.

חודשי חשוון וכסליו הם היחידים שמספר הימים בהם הוא לעיתים 29 ולעיתים 30. עולה השאלה: מדוע השינויים במספר הימים נקבע דווקא לחודשים אלו? ובכן, ההסבר הוא הגיוני - מספרי. החודשים המרכיבים את המחצית השנייה של השנה חייבים להיות קבועים במספרם, כך שמספר הימים מפסח עד ראש השנה יישאר קבוע ויעמוד על 163 ימים בדיוק, שהם 23 שבועות + יומיים. דיוק 163 הימים בין פסח לראש השנה נועד כך שראש השנה לא יחול בימים מסוימים (חותמי הלוח הפעילו לשם כך את הנוסחה המורכבת מאד שנקראת: "4 הדחיות"). מכאן שחודשים חשוון וכסליו נמצאים בחצי המתאים בשנה לעשות בו שינויים. אם נוסיף לשיקולים עד כה את העובדה שחודשים אלו נטולי מועדים מהמקרא, נמצא שהם מתאימים ביותר להוספה וגריעת ימים.

מחצית קימחמן - קיבול ראש הנקרה

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו

רחל כהן ז"ל

(לבית עלבע, אשת ידידיה ז"ל)

ומשתתף בצרה של המשפחה

ערה רואמן מספידה את רחל כהן ז"ל בשם הקבוצה

הכרתי את רחל לפני כ-60 שנה כשמשפחות נשלחו ע"י "הקיבוץ הדתי", לסייע לקיבוץ "בני דרום" שהיה במשבר. בעקבות הפיכת היישוב למושב שיתופי, חזרנו לסעד. ידידיה ורחל שלא היו מרוצים מהשינוי, הצטרפו אלינו עם ילדיהם, יוסף וברוריה.

רחל נולדה כדור שישי בירושלים. הייתה חברה פעילה ב"בני עקיבא" בשבט "איתנים" ועם הגרעין הצטרפה ל"בני דרום". שם גם נישאה לחבר הגרעין ידידיה כהן, שאתו הקימה משפחה לתפארת.

ב"בני דרום" עבדה בבתי הילדים והמשיכה בכך גם בסעד. כאן נולדו התאומות נורית ונועה וכשהן הגיעו לגיל שלוש, המשפחה יצאה לשליחות מטעם "בני עקיבא" לארגנטינה ושבה אלינו לאחר שנתיים בתוספת הבן - אליצור.

עם שובם, רחל שבלטה בכישרונה בעבודות יד ויצירה, התבקשה ללמד בבית ספר כמורה למלאכה. במקביל המשיכה ללמוד ולהתפתח. הוציאה תעודת הוראה ועבדה כמורה לחשבון ומחשבים. כשהחליטה לפרוש מההוראה, עברה לעבודה בספריה העיונית ובזכות הידע שלה במחשבים קטלגה במחשב את ספרי הספרייה.

בגיל 48 נפטר בעלה ידידיה והשאיר את רחל להתמודד לבדה בגידול 6 ילדיהם כשרקפת הצעירה בת 8.

רחל חברתי היקרה, הותרת אחריו משפחה ברוכה לתפארת, זכית להנחות מהם עד שפקדה אותך המחלה הקשה. נוחי עתה בשלום על משכבך, ויהי זכרך ברוך.

"מכתב לאמא" / נואה לא

אמא יקרה,

כבר תקופה ארוכה שאת מתכנסת פנימה, נמחקת לאט לאט לתוך עצמך.

אמא, אני רוצה לזכור אותך אחרת. יפה, חכמה, יושבת וסורגת או לומדת פרק יומי, מתפללת או עובדת ליד המחשב.

ירושלמית בנשמה, דור שביעי של אנשי ירושלים, למרות שכל כך הרבה שנים כבר לא בירושלים. גדלת כבת שישית מתוך שמונה, ילדות שעברה את מלחמת השחרור ותקופת הצנע. מכל הסיפורים על ילדותך עולה שגדלת כנערה שמחה ומאושרת, וגם אולי קצת מפונקת, שאמא שלה לא נתנה לה לעשות הרבה בבית, למרות תנאי המחיה הצנועים (לבשל, למשל, לא ידעת עד שנסענו לשליחות בארגנטינה). למדת בבית ספר שפיצר והלכת לבני עקיבא, וכל הבנים סובבו את ראשם אחרי הנערה היפה בעלת העיניים הירוקות.

בגיל 17 פגשת את אבא לראשונה במחנה עבודה במירון. המורשת המשפחתית מספרת על הרגע בסיום המחנה, כשאבא ניגש אלייך לבקש את כתובתך, ואת פתחת לקראתו את כף ידך, שבתוכה כבר היה מוכן פתק עם הכתובת... מכאן צמח לו סיפור אהבה שהלך ונרקם בין ישיבת כרם ביבנה לירושלים. הצטרפתם ביחד לגרעין איתנים ואתו הגעתם לבני דרום (אז כפר דרום), ושם נישאתם בגיל 19 (וחצי).

שש שנים מאוחר יותר עזבתם את בני דרום, כשהפך מקיבוץ למושב שיתופי ובאתם לגור בסעד, כשאתם כבר הורים לשניים ועוד שתיים בדרך. בסעד השתלבת בסידור העבודה, ועבדת כמטפלת במשך שנים רבות, בעיקר בבתים הכוללים. אבל כשרונך למלאכת יד שלמדת מסבתא זהבה, הוביל אותך ללמד בבית הספר "שיעור מלאכה" לבנות, וכך הפכת למורה, ללא כל הכשרה מקצועית קודמת (ככה זה היה פעם בקיבוץ...). אני זוכרת שהיית מורה שלנו למלאכה, וזה היה קצת משונה..

אבל עד מהרה הרחבת את תחומי ההוראה שלך גם לחשבון ואחר כך למחשבים ובדרך גם השלמת את לימודיך וקבלת הסמכה להוראה. השלב הבא היה כניסתך לספריה העיונית בבית הספר, בה עבדת ביחד עם ליפא אהרוני עד שיצאת לגמלאות.

אבל בכל השנים האלה היית קודם כל ולפני הכל אמא שלנו, ואשתו של אבא. הרגשנו עטופים ואהובים, וידענו שתמיד את שם בשבילנו. אבא ואת יצרתם בית משפחתי ונעים. אהבנו לשהות בו גם כשכל שאר הילדים הלכו כבר לבית הילדים, ולשתות אתכם כל ערב כוס תה עם קובית שוקולד (כמנהג היידי של אבא). בית שהיו בו לימוד תורה, ומוסיקה, וטיולים בחופשת הקיץ. ומצד שני היו בו גם חינוך קפדני להישגיות, לקיחת אחריות, עזרה בעבודות הבית, כיבוד הורים וקיום מצוות לפרטיו. בית שראינו בו אהבה אין סופית בין אבא לביןך, כשאבא ממש נושא אותך על כפיים. את הסתופפת בצילו, והיית כל כך גאה בו. אבל נראה שגם את, אמא, נתת לאבא את העוגן בחייו, את היציבות והמצע שעליו היה יכול להתפתח, להנהיג ולצמוח כדמות ציבורית.

זלדה כותבת בשירה :

כְּאֶשֶׁר חַי הַמֶּלֶךְ

הָיָה כְּבוֹד בֵּית הַמֶּלֶךְ

פְּנִימָה

בְּבֵית.

עֲכָשׁוּ הַבֵּית רְסִיסִים רְסִיסִים.

כְּאֶשֶׁר חַי הַמֶּלֶךְ

הָיָה צְנִיעוּת

הָיָה חֵג.

כְּאֶשֶׁר חַי הַמֶּלֶךְ

הָיָה הַשָּׁבֶת שׁוֹשָׁנִים

עֲכָשׁוּ הִיא פָּצַע.

כְּאֶשֶׁר חַי הַמֶּלֶךְ

הָיוּ הַמַּחֲשָׁבוֹת שְׁבֵלֵב

צִפְרִים

שֶׁהִתְעוֹפְפוּ בָּעֶרֶב,

שֶׁחָפוּ לְמִנוּחַת הָעֶרֶב.

עֲכָשׁוּ חֲשׂוֹפִים שָׁרָשִׁי

וְאֲנָשִׁים דּוֹרְכִים עֲלֵיהֶם.

גדול היה שברך כשאבא נפטר בגיל כל כך צעיר. התקשית לצאת מאבלך עליו, ובעצם מעולם לא חזרת לעצמך. שני ימי חיים היו לך. אלה שלפני מותו של אבא, בהם היית אהובה, חיונית ו"חיה" ואלה שאחרי מותו, בהם טבעת ביגונך.

יחד עם זאת, הצלחת לחיות את היום יום, להמשיך בעבודתך, ולהיות סבתא נהדרת לנכדים שלך. ילדי שגדלו בקיבוץ ראו בביתך בית שני ואהבו לבוא אליו, להשתתף באמירת משניות בעל פה ולקבל פרסים קטנים, להתלבש מהר בבוקר ולרוץ לראות פרק קצר בטלוויזיה אצלך (לנו לא היתה עדיין) לפני שהולכים לגן או לבית הילדים. ואין לי מילים להודות לך על העזרה העצומה שהושטת לנו בכל פעם כשהיינו צריכים משהו שיעזור לנו עם הילדים. תמיד היית שם בשבילנו.

ראית נחת מילדיך, כולנו למדנו. התפתחנו, נישאנו והקמנו משפחות. זכית לראות נכדים ונינים רבים. בשנים האחרונות היית יושבת באירועים משפחתיים, מסתכלת מסביב ואומרת בגאווה: אתם רואים? כל זה שלי..

תודה לכל מי שטיפל ותמך באמא שלנו בשנים האחרונות ובכלל. תודה גדולה ומיוחדת לריישל, אהבת את אמא כאילו היתה סבתך.

אמא אהובה, אנחנו מבטיחים לך שנמשיך לשמור את המסורת המשפחתית ונהיה אחים טובים זה לזה.

אני בטוחה שאבא מחכה לך שם למעלה, ואתם שוב ביחד עכשיו. מקווה שעכשיו תזכי סוף סוף לשלוות הנפש ולמנוחה שלמה. נוחי בשלום על משכבך.

נורית צהאל סופרת לאמה

אמא,

"רחל רחל אורך יהל" – לפי המיתולוגיה המשפחתית, מילים אלו אבא שר כאשר צנח כחייל בנח"ל כדי להתגבר על הפחד מהצניחה.

סיפור שמתאר את סיפור האהבה בין הנערה הירושלמית היפה, שבעה דורות בארץ, שעברה את המצור על ירושלים כילדה, ובין הנער חדור האידיאולוגיה מבית ייקי בתל אביב.

אהבה שהביאה לחתונה בגיל צעיר, ולכך שבגיל 24 כבר היו לכם ארבעה ילדים (יוסף, ברוריה נועה ואנל) ורק שנים אחר כך נוספו עוד "בני הזקונים" - אליצור ואז רקפת.

הבית הצנוע בסעד היה מלא חום ושעות אחרי הצהריים בהם שהינו בסלון זכורות לי לטובה, עם תנור הנפט שהפיץ חום ואמא מספרת לארבעתנו סיפורים כמו – "המסע אל האי אוליי" של מרים ילן שטקליס או "שלום לך אורחת" של רבקה אליצור.

אמא, תמיד היית עסוקה במיומנות במלאכת יד כלשהיא – מסריגת סוודרים לפי הוראות מז'ורנל בספרדית, אותה למדת בזמן השליחות שלנו בארגנטינה, דרך תפירת בגדים לפי הוראות חוברות בורדה באנגלית, ועד מקרמה, סריגת כיפות, ורקמה מסוגים שונים (ובמיוחד על שמלות בת המצווה של נועה ושלי).

בשלב מסוים גם בסעד הכירו בכישרון זה והלכת ללמוד מלאכה בבית הספר ובהמשך גם חשבון ומחשבים לילדי היסודי.

בגיל 46 אבא חלה ובמשך כשנתיים תמכת בו וליוית אותו לכל הטיפולים, רגילים וניסיוניים, עד שנפטר, ונשאר כאב גדול וגעגוע, בלבבות של כולנו.

במובנים מסוימים, מעולם לא התגברת על אבלך. אבא נפטר ואורך הועם.

בשנים לאחר מכן חיזקת מאד את הקשר עם אמך, סבתא זהבה, עד שנפטרה ועם אחייך ואחיותייך והיית נוסעת לירושלים, עיר הולדתך, פעם בשבוע. ובינתיים נולדו לך הרבה נכדות ונכדים ואת אהבת לשחק איתם בחידות מתמטיות (דרך דומינו למשל) ולהביא להם מתנות קטנות וממתקים.

בשנתיים האחרונות כבר לא ממש היית אתנו ונפרדנו ממך לאט לאט, קמעה קמעה. כאן המקום להודות לקהילת סעד על הטיפול והתמיכה. לחברותייך שהתמידו בביקורים שנים רבות, לצוות בית שקמה, לצוות המרפאה, לצבר ולעוד רבים. תודה רבה גם לך ריישל על הטיפול המסור והאוהב, כאילו זו היתה סבתא שלך (כך אמרת תמיד).

רחל, רחל, אמא, אורך כבר לא יהל. נשארנו יתומים. אבל אנחנו הילדים, הנכדים והנינים מבטיחים להמשיך להפיץ את האור שלך ושל אבא ולהשתדל לעשות רק טוב.

פְּרַשְׁתַּנְח – חִידוֹת א' ב' / הַרְבֵּה אר'י

בעקבות מעשיהם הרעים של בני האדם מחליט הקב"ה להביא מבול על העולם ולמחות את כל היצורים החיים בו- בהמות, חיות, עופות, וגם בני אדם. בגלל צדיקותו של נח, מצווה אותו ה' לבנות תיבה ולהכניס אליה את משפחתו הקרובה וגם נציגות מכל מיני החיים, כדי לקיים את העולם לאחר המבול.

נח שוהה בתיבה קצת יותר משנה, עד שהארץ מתייבשת וניתן לצאת מן התיבה. ברית מיוחדת כורת הקב"ה עם נח שלא יביא עוד מבול על העולם. הפרשה מסתיימת בתיאור עשרה דורות מנח ועד אברהם אבינו, ובתחילת המסע של תרח ואברהם לארץ כנען.

א – מספר ימי המבול	ל – מהם בנו את המגדל הגבוה
ב – שם בנו מגדל וראשו בשמים	מ – מדינה במזרח התיכון (מבניו של חם)
ג – העצים מהם בונה נח את התיבה	נ – בנה מזבח לה' והקריב עליו קרבנות לאחר המבול
ד – בעלי חיים שלא שמו לב שיורד מבול	ס – <u>שאלת אתגר</u> : מבני כוש. מבני (או מבנות) המשפחה
ה – אחיו של אברהם אבינו	ע – סירב לצאת מהתיבה בשליחות נח
ו – השלימו: "צא מן הַתֵּיבָה אֲתָה _____ וּבְנֶיךָ וְנִשְׁי בְנֶיךָ אֲתָךְ"	פ – ברכה שמברך הקב"ה את נח ומשפחתו לאחר המבול (שתי מילים)
ז – בן זוגה של הנקבה	צ – חלון התיבה
ח – מבני נח	ק – אות הברית כל כך ססגונית
ט – מהבהמות הללו נכנסו לתיבה שְׁנַיִם שְׁנַיִם	ר – אינו טוב. יצר לב האדם למשל...
י – מצאה מנוח לכף רגלה (אפשר לשיר: ... מצאה בו מנוח...)	ש – מספר הבהמות הטהורות שנכנסו לתיבה מכל מין
כ – נסיעתו של נח לאחר המבול	ת – <u>שאלת אתגר</u> : אחד מבני יפת הוא... ירק חם קיצי

הודעה חשובה לציבור

פירוק גגות אסבסט בבתים: רפפורט, פרוכטר, פינקלשטיין (ז"ל) וגורן.

יתבצע ביום א', ד' בחשוון, ה-10.10.2021, משעה 8.00 – 16:00.

במהלך ביצוע העבודה יינקטו אמצעים למניעת אבק. אך יש לקחת בחשבון כי:
חשיפה לאבק האסבסט עלולה לסכן את הבריאות.

על מנת להימנע מחשיפה לאבק, על המשתמשים במבנים הגובלים באתר העבודה במרחק של עד 50 מטר לנקוט באמצעי זהירות הבאים:

- לסגור את פתחי המבנים (חלונות ודלתות).
- לכבות מזגנים היונקים אויר מבחוץ.
- לא להפעיל וונטות.
- להימנע משהייה מחוץ למבנה או בקרבתו.

כל משפחה המושפעת מהחלפת הגגות, בין אם מחליפים בביתה ובין אם היא בטווח 50 מ' מהגגות המוחלפים, מקבלת עדכון פרטני, ומתבקשת לאשר לי במסרון חוזר, שקיבלה את ההודעה.
שאר הציבור מתבקש לא להגיע לאזור העבודה ביום זה.

שם הקבלן אלטכנו אר גי אל בע"מ
עובד אחראי רוני להט 0542991188

אתי קימלמן

הצהרה כדאית לפצלי רכבים

טיפול לרכב משפחתי עם מנוע בנזין הכולל:

החלפת מסנן שמן מקורי, החלפת מסנן אויר חליפי, החלפת שמן מנוע מקורי, בדיקת בלמים, בדיקת נזילות, בדיקת נוזלים, ניקוי מנוע, שטיפה חיצונית לרכב וכל זה רק ב 380 ₪ כולל מע"מ.
כמו כן, אנו ממשיכים בהכנת רכבים למבחן שנתי (טסט) והעברת המבחן במכון רישוי.

ישראל קסט - מוסק סצד

מהנצחה בתרבות:

בחול המועד סוכות ציינו את ערב סיכום שנה המסורתי, אך הפעם בישיבה על הדשא, במזג אוויר מושלם! את הערב הנחו בחן רב, אחיה רועי ומיכל ביליה.

על אף שגם השנה הזאת נצבעה בצבעי קורונה וחוסר שגרה, השתדלנו לסכם אותה באופן שגרתי ומוכר, כדי לסמן אי קטן של שקט בתוך כל הרעש מסביב..

פתחנו את הערב בדבר תורה מפי הרב ארי, הקשבנו לגיין סימון ועידן גיימס בשיר תשרי המרגש, הזכרנו את חברינו הטובים מהם נפרדנו השנה, קיבלנו בברכה את התינוקות שנולדו, שמחנו עם חוגגי בר ובת המצווה, ברכנו את הוותיקים המציניים ימי הולדת עגולים, והצגנו את המשפחות החדשות שהגיעו השנה לקיבוצנו.

בחוסר תשומת לב, נשמטה מהמצגת משפחת סימון אסנת ואיתמר ואני רוצה לנצל במה זו כדי להתנצל על הפספוס. בהזדמנות זו נאחל להם גם מזל טוב להולדת הבת.

לאחר מכן, סלעית סיכמה בכישרונה את השנה בחרוזים (שהופיעו בעלון בשבת שעברה) וחשפנו את אנשי השנה הנבחרים - אלי סימון, על דאגתו המסורה לנראות וניקיון הקיבוץ, ויחזקאל לנדאו, על שנים ארוכות של דאגה לחינוך ילדינו בבית הספר ותרומתו ל"חברה קדישא".

במהלך הערב שרנו ביחד את השיר "יש לי יום חג" בניצוחו של אלי קראוס כשכל שורה בשיר מושרת על ידי קבוצה שונה. לאחר מכן שמענו את גרעין צב"ר בשיר מתוק שהם כתבו לכל קהילת סעד. לסיום, (איך לא?) צפינו בסרט מבית היוצר של רועי גולן, אותו תוכלו כמובן למצוא ביוטיוב.

אני רוצה להודות לכל האנשים שלקחו חלק ועזרו. בזכותכם הערב היה מוצלח. שמחנו לפגוש פנים אל פנים את כל מי שהגיע, וותיקים וחדשים. בתפילה לעוד אירועים מוכרים ו"רגילים"..

***שימו לב, וציינו ביומנים!**

ביום חמישי, כ"ב בחשוון, ה' 28/10 - נקיים בע"ה את מירון סעד ה-8! פרטים נוספים בהמשך..

מיכל אפרתי

לחירי ודורון היימן
ברכות לרגל נישואיכם
שתזכו לאושר ונחת!
קהילת סעד

להדר ועדו וייס ברכות להולדת הבת
לדרורית ואבי וייס ולכל המשפחה המורחבת
איחולים לאהבה ולנחת!

פינת לשון (6)

"שבעים פנים לתורה" (מדרש במדבר רבה)

ביטוי מופלא זה נועד ללמדנו כיצד ניתן להסביר ולהכיל אפשרות של שני פסוקים בתורה – הנשמעים כסותרים. הפרשן אבן עזרא אף מצטט אמרה זו בהקדמה לפירושו לתורה, כדי לאפשר הבנת פסוק אחד ביותר מאפשרות אחת. לכאורה, לאוזן המודרנית שלנו, הרעיון עלול להישמע מופרך. אין אנו מורגלים להבנה דו משמעית, או תלת משמעית של נושא מסוים. אולי לכן נקטו מנסחי האמרה דלעיל בגוזמה מספרית (שבעים!), על מנת להבהיר את ההבדל בין אמירות בעלמא, לבין דברי תורה.

אשתף אתכם, הקוראים, בסיפור מימי ילדותי. ליום הולדתי העשירי קיבלתי שי: אנציקלופדיה נעורים. לא אכחש, לא הצלחתי להגות את המילה הארוכה בשם הספר, וכמובן לא הבנתי.. אבל – נפתחו בפני עולמות שלא הכרתי, הן בשמים ממעל והן על מחצבים מתחת לארץ, הן על סין ויפן – והן על אפריקה והונוולו... ובין היתר כמובן, גם סיפורים וידיעות בנושאי מסורת ישראל.

אחת הרשימות נשאה את הכותרת: "שבעים פנים לתורה", והביאה לדוגמה שליש פסוק מישעיהו פרק א': "אם יהיו חטאיכם כשנים – כשלג ילבינו" (שנים במשמעות הריבוי של צבע השני). ואיך מתקשרת הכותרת עם המספר שבעים לפסוק זה? התשובה מפתיעה: תחביר הלשון העברית מאפשר לקרוא את שש המילים האלה בסדר שונה בשבעים אפשרויות, שכולן מביעות את אותו הרעיון!

תורשה לי הערה לחובבי מתימטיקה. סך כל האפשרויות לסדר מילים שונה במשפט בן שש מילים הוא - 625 (הביטוי המתמטי הוא: שש עצרת, כלומר – מכפלת כל המספרים מאחד עד שש).

קשה לי להאמין שקיימת שפה נוספת אשר מאפשרת גיוון רב כל כך של אפשרויות לסדר המילים במשפט. במוספי התפילות בחגים אמרנו בין היתר: "ורוממתנו מכל הלשונות". כמובן ניתן לפרש אמרה זו בדרכים שונות. על דעתי עלה הרעיון, שגם האפשרות התחבירית שעסקנו בה – נובעת מרוממות זו.

חנן אולן

לאלצד א'קסון

ברכות לבר המצווה

אתדדה ודניאלה, אשרה א'קסון ולכל המשפחה

איחולים למחות ולנחת!

לריבה לוהר ולכל המשפחה, מלף טוב לנישואי הנכדה

לל, בתם של מוקי ואורנה לוהר עם"ל אבריאל

איחולים למחות ולאושר!

ביקור באושבה ששמה שמיטה – מזכרת בתיה

לפנות ערב קריר ונעים של חול המועד סוכות הצטרפנו בעקבות פרסום לסיור במזכרת בתיה. מושבה שחלק מבתיה הראשונים הצליחו להישמר בצורה מופלאה. המשחזרים הצליחו להעביר תחושה וחוויה של ניחוחות המתיישבים הראשונים, גם מזג האוויר הסתווי תרם לאווירה.

הסיור היה על תולדות המושבה, והתמקד במיוחד בכך שמתיישבי מזכרת בתיה היחידים לפני 132 שנה (תרמ"ט-1889) ששמרו שמיטה עם התחדשות התיישבות החקלאית בארץ. שאר המושבות קבלו את 'היתר המכירה' של הרב שמואל מוהליבר. המתיישבים הראשונים היו 11 משפחות שומרי תורה ומצוות, חקלאים עוד מכפרם ברוסיה. כארבע עד חמש שנים לאחר עלייתם הגיעה שנת השמיטה ולא עלה על דעתם להחמיץ את ההזדמנות שניתנה להם לקיים 'שמיטה' ראשונה בא"י. החלטתם הייתה אמיצה ודרשה מהם מחיר כבד, שכן הם היו עשויים להגיע לחרפת רעב. זאת מכיוון שהברון רוטשילד הוא שקנה את המושבה ביוזמת הרב מוהליבר, וקרא לה על שם אמו. למעשה, המשפחות היו שכירות תחת פקידיו של הברון. החלטה זו גרמה לסכסוך מול הברון, אולם לאחר השמיטה יושבו ההדורים.

עיתונות התקופה נחלקה בדעתה על מתיישבי מזכרת בתיה. יש שראו במעשי המתיישבים חוסר אחריות כלפי משפחותיהם ואי עמידה בהתחייבויות כלפי הברון, ויש שראו בהם אנשי מופת. חשוב לציין שחלק מהיישוב נרתם לעזרתם בתרומות צנועות בהתאם לתנאי המחיה דאז, וכן במתן הלוואות על מנת לקיים את משפחותיהם.

במהלך הביקור התארחנו בסוכתו של קרוב משפחה מצאצאי משפחת המתיישבים הראשונים שגר בבית שבנה סבא רבא שלו ושמענו ממנו תוספות על תולדות המשפחה ששלושה מבני דודתו נהרגו על קוממיות המדינה והגנת הארץ (משפח' ארקין – ליכטנשטיין).

כיום מזכרת בתיה הוא ישוב משגשג ופורה ומבוקש מאוד.

הביקור במושבה מומלץ – לתיאום: 'ציוני דרך' מרכז סיור ולמוד מזכרת בתיה.

אבנר רוצי

לאסנת ואיתמר סימון ברכות להולדת הבת

רנני

לציין ויהודה ולכל המשפחה

איחולים לאמהות ולנחת!

לחן וסוף כהן – מזל טוב להולדת הבן

למשפחת קאופמן (נכד, נין וח'מ'!)

לאריאלה ואילן, לשייז ופנינה כר-חי

ולכל המשפחה האורחת

איחולים לאמהות ולנחת!

כל סוף הוא התחלה חדשה..

ביום שלישי, האחרון התכנסנו, אנשי המשרדים ומנהלי הפעילויות הנפים והתאגידים במשק ובקהילה, לאירוע צנוע לפרידה מיהל בקיש שניהלה את משרדי ההנהלות ב 4 השנים האחרונות וכמובן לציין ולברך את מור ישרון שהחליפה את יהל בתפקידה.

המון הצלחה ליהל באתגרים החדשים והמון הצלחה למור בתפקיד.

כרמל

מבט על 4 השנים האחרונות..

לפני 4 שנים ביקשה רחל צור – מנהלת משרד מרכז המשק המיתולוגית לסיים את תפקידה, אומנם בגיל צעיר, אבל לאור שנותיה הרבות הסכמנו לוותר לה..

באותו הזמן סיימה גם מזכירת מנהל הקהילה את עבודתה ובעצה אחת החלטנו לאחד כוחות. ידענו שלתפקיד הזה שכולל בתוכו 2 מנהלים גדולים, במרכאות כפולות, ועוד 2 מנהלים אף גדולים יותר, גם כאן במרכאות, נצטרך דבר ראשון בחורה כי רק בחורה יכולה להכיל תפקיד שכזה וגם להצליח בו ודבר שני שהיא תהיה לא פחות מתותחתית. ואז הגיע יהל. - הבחירה היתה קלה וברורה.

ועכשיו לאחר 4 שנים בהם נשאת בכבוד בתפקיד אפשר בוודאות לומר שלא טעינו בבחירה. הצלחת ב 4 השנים הללו לנהל משרד של מרכז משק ושל מנהל קהילה, לתאם לוז של מזכיר ומזכירות של יו"ר כלכלי ושל דת"א. לנהל את הלוז של מרכז המשק ושל מנהל הקהילה. ושל כל הגופים מתחתיהם, להיות בקשר עם גורמים חיצוניים ופנימיים, ליזום ולהוביל ולמלא בהצלחה פרויקטים שונים במשק ובקהילה. הפכת לפנינו של המנהלים אל מול הציבור. היית המוציאה והמביאה של כל מה שהתנהל הן במשק והן בקהילה. וכל זה במקצועיות רבה ובמאור פנים. ידעת לעמוד על שלך כשצריך והכל לטובת המערכת והציבור.

במשך 4 השנים הללו היו לנו שעות משרד משותפות רבות. ובכל מקרה חלקנו קיר (וחלון קטן) משותף. ובמידה רבה הפכת להיות אשת הסוד שלי בנושאים רבים. את הקול שלי קשה להסתיר (לא שניסיתי) והמידע המשותף נשאר בין כותלי המשרד. לא פעם גם התייעצתי איתך בנושאים שונים.

במהלך השנים הללו התפתחת גם בצדדים האישיים, עלית בדרגה בצבא – רס"ן למי שלא יודע. השתחררת משירות מילואים. הרחבת את התא המשפחתי כשתומר הצטרפה אליכם. החלת ללמוד לתואר ראשון במשאבי אנוש ובנוסף לימודי יצוא וסחר בין לאומי.

לצערי האישי אך מצד שני גם לשמחתי (אסביר עוד רגע) החלטת לסיים את העבודה כאן ולהמשיך לאתגר הבא. לצערי כי כאמור הבחירה והתפקוד היו מוצלחים מאוד וחבל לי שאת לא ממשיכה אתנו אך לשמחתי כיוון שאת הולכת עם הלב שלך אל תפקיד שיהווה עבורך פיתוח אישי ומקצועי ועל כך אני מברך ושמח.

אני מבקש בשם ההנהלות בסעד בשם המנהלים בשם הציבור וגם בשמי האישי להודות לך על כל השנים הללו בהם היית אתנו. הפכת להיות חלק משמעותי ואיכותי ועל כך אני מודה לך בשם כולם הרב אברהם יצחק הכהן קוק וצ"ל כתב בספרו אורות הקודש :

בן אדם, עליה למעלה עליה
 כי בן עז לך יש לך פנפי רוח, פנפי נשרים אבירים
 אל תכחש בם פן יכחשו לך
 דרוש אותם – וימצאו לך מיד
 המון הצלחה בכל!

ולך מור.

ראיינו מספר לא מבוטל של מועמדות לתפקיד. כל אחת עם יתרונותיה, ומיד כשהגעת, הבנו שאת המועמדת המתאימה לתפקיד.

אין ספק שיש כאן אתגר אך אני בטוח שתוכלי לתפור את הנעליים שלך ולמלא את התפקיד בצורה טובה וליצור את החותם שלך בו.

עלי והצליחי!

כרמל

דברי תודה..

יהל יקרה,

נתחיל בתודה על זה שאת קודם כל חברה,

תודה על החיוך בבוקר,

וגם בשאר היום..

תודה על הרגישות, האכפתיות והעצה הטובה,

ואיזה מזל שאת מכוילת על ארוחת צהריים בשעה הנכונה!

אני יודע כמה התלבטת בתקופה האחרונה,

ומעריך מאוד את האומץ להחליט, שאת רוצה להמשיך ללמוד ולהתפתח.

מאחל לך, שתמשיכי לאתגר את עצמך,

שתמשיכי ללמוד,

שתמשיכי לחייך,

ליהנות,

ושגם במקום החדש יגלו מהר באיזה נכס הם זכו.

המון המון הצלחה!

נ'סן

דברי פרידה מקהילת סעד

לפני 4 שנים משפחתי ואני עברנו מהערכה לנגב המערבי, לשדי אברהם, מיד עם המעבר התמזל מזלי, נחום וכרמל קיבלו אותי לעבודה ובכך באופן טבעי סעד הפכה לביתי השני.

האמת כקיבוצניקית לשעבר שמחתי ממש לחזור להווי הקיבוצי, לריחות, לשבילים, לחדר אוכל, לשיחות מסדרון, לחדר הנצחה ולגלות כל יום מחדש מי אבא של מי, מי הבן של ומי הכלה של... רק דבר אחד לא הסתדר לי, איך קיבוצניקים יכולים להיות גם דתיים? עם הזמן הבנתי שזה בדיוק אותם קיבוצניקים שאני מכירה: האופניים, הקולנועיות, הסלסה, הוותיקים הוורקוהולים שלא יוצאים לפנסיה, השובך, חדר האוכל, האסיפות, המזכירות הטכנית, העלון, חג המשק וכמובן התלונות כי בלי זה – זה לא קיבוץ, רק התווסף דבר חשוב – בית הכנסת, וועדת דת והנגזרות לזה.

כשהתחלתי את עבודתי, הבנתי שלסעד יש לא מעט התמודדויות, לא רק ביטחוניות אלא גם קהילתיות וכלכליות. ראיתי שבעזרת הניסיון המיוחד של הקהילה בהתמודדויות הביטחוניות המורכבות, הקהילה מצליחה לחזק עצמה, להעצים, לעזור ולהרים אחד את השני. אך לא רק זה מה שעזר לסעד לצלוח את האתגרים במעלה הדרך. כמי שהייתה אמונה על היומנים וקביעת הפגישות, אני יכולה להעיד, שצוות ההנהגה וההנהלה, בעלי תפקידים במשק ובקהילה, וההנהלות השונות, עושים את עבודתם במרץ רב, בנחישות ובהתחשבות עצומה, בכך שהם פועלים, חושבים, מתייעצים, בונים אסטרטגיות, מחשבים ופותרים נושאים שונים. הכל בשביל מטרה אחת, שכל העסק הזה – קיבוץ סעד, יצליח והיה מקום משובח לכולם!

אני רוצה להודות למנהלי הועדות השונים ומנהלי הענפים, על הסבלנות והעזרה הגדולה בקידום פרויקטים שונים, בקידום תהליכים קהילתיים ומשקיים, מתנצלת אם לפעמיים שכחתי לזמן משהו והתקלתי אותו 10 דקות לפני הפגישה.

אני רוצה להודות למנהלי הקהילות לדורותיהם: לנחום שקבל אותי בידיים רחבות, שלימד אותי מהו פרפקציוניזם, מה היא הערכה ומילה טובה, מה היא עזרה ההדדית ונתינה אינסופית.

לתומר – על שלימד אותי מהי חתירה למטרה, ולשרגא על נעם ההליכות.

ליו"רים הכלכליים – אורן ברנע ועומר הררי – על שלימדו אותי מהי בניית אסטרטגיה.

לניסן – על שלימד אותי מהי מקצועיות ודייקנות.

לזבולון – תודה שלימדת אותי לראות דברים מזווית ראייה שונה, שלימדת אותי מהו אורך רוח, מהו ניהול רגוע ומושכל גם שהמים סוערים.

ותודה מיוחדת לשותפי לחלון – כרמל – תודה לך שהיית לי לאוזן קשבת, שהיית לי לגב, שתמכת, עזרת, אפשרת וגם דרשת. תודה שלמדת אותי מהי דבקות במשימה, מהו ניהול רגיש ומתחשב אך גם דורש, על שהצלחתי ללמוד איך לאכול את העוגה ולהשאירה שלמה – כי לעבוד, לעשות קורס מגידים וללמוד הכל בו זמנית – זה ממש לאכול את העוגה ולהשאירה שלמה!

תודה גדולה לכל מי שלא הוזכר כאן שעזר לי במילוי תפקידי.

למור, המון בהצלחה בתפקיד, אין לי ספק שתצליחי לנהל את המשרד ביד רמה. בטוחה שעוד נראה מידי פעם..

יהל בקיע

מכתב המחמט את הלב..

בס"ד

לשכת ראש המועצה
OFFICE OF THE MAYOR

לי תשרי תשפ"ב
06 אוקטובר 2021

לכבוד :
חגי אלדר
קיבוץ סעד

הנדון: מכתב תודה והערכה

בתום פרויקט חלוקת הירקות לבתי בני הגיל השלישי במועצה, ברצוננו להודות לכם מעומק הלב על היותכם העוגן של פרויקט חשוב זה.

פרויקט החלוקה פעמיים בשנה לפני החגים, הפך למסורת יפה וחשובה, ובלעדיכם לא היה ניתן לקיימו.

רוחב הלב, המחשבה איך להתייעל מפעם לפעם, הגמישות לה נדרשתם בלוחות הזמנים הצפופים לפני החגים, גיוס המשאבים של כוח האדם שנרתם לסייע בכל דבר ועניין, הקצאת המקום לאריזה והאחסון ובעיקר החיוך והנכונות לתת מכל הלב הורגשו לאורך כל הדרך.

מי ייתן וזכות הנתינה תעמוד לכם ולכל עם ישראל בפתחה של שנה זו!

בברכת שנה טובה,

תמיר עידאן
ראש המועצה האזורית
שדות נגב

חיה קופלד

רכות יחידת ההתנדבות

נח אלמסי

מנהל האגף לשירותים חברתיים

